

عنوان مقاله:

تاثیر ایجاد مناطق حاشیه نشین بر ساختار فیزیکی و کالبدی شهرها

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در علوم پایه و فنی و مهندسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجید شمس - استاد تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

کاظم ادیبی اصل - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر

مریم لویمی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر

خلاصه مقاله:

از آنجا که فرهنگ آپارتمان نشینی بین ساکنین حاشیه رایج نیست و زمین ارزان، ارزش زمین را پایین جلوه میدهد؛ تمایل به زندگی در مسکن یک طبقه در بین حاشیه نشینان را باعث شده که در گسترش فیزیکی و افقی شهر موثر می باشد. افزایش تصاعدی جمعیت بعد از انقلاب و بعد از جنگ و توزیع جمعیت بصورت نامتعادل و نامتوازن منجر به پیدایش سکونتگاه های غیر متعارف در اطراف شهرها، ساخت در اراضی پست مسئله دار، مسکن ناهنجار با مصالح نامرغوب، سازه ناپایدار، ترکیب جمعیتی متشکل از اقشار بسیار تهیدست با مشاغل پست و آسیب پذیر، فقدان امنیت تصرف و تهدید به تخریب، مانع قلمداد شدن در روند برنامه ریزی شهری، لحاظ نشدن بعنوان گروه های هدف در برنامه ریزی، عدم بهره مندی از منابع، گسست از پیکره شهر، نابسامانی کالبدی از حیث فقدان یا کمبود خدمات شهری در نتیجه تشدید انزوای اجتماعی و به طبع آن عدم قابلیت مشارکت در برنامه های بهسازی و ارتقاء کیفیت سکونت شده است. با گسترش کالبدی این سکونتگاه ها به اراضی مجاور، مخاطرات زیست محیطی برای اراضی پیرامون و خود این سکونتگاه ها به بار می آید که این عامل، خود باعث ناپایداری و تزلزل بیش از پیش اساس شکل گیری سکونتگاه های غیررسمی میگردد و از طرفی، فقدان خدمات آموزشی، بهداشتی، فرهنگی ناشی از فقر اقتصادی، زنجیرهی آسیب پذیری و زمینه تشدید انزوای اجتماعی و مطرح شدن بعنوان کانون انواع بزهکاری و تهدید امنیت اجتماعی از سوی سیاستمداران و مدیران شهری را منجر میشود.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه های غیر رسمی ساماندهی- کالبد شهر- ساختار فیزیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/980140>

